Kompatibilitási mátrixok használata

- 1. A mátrix alapján dönti el az ütemező, hogy egy ütemezés/zárkérés legális-e, illetve ez alapján várakoztatja a tranzakciókat. Minél több az Igen a mátrixban, annál kevesebb lesz a várakoztatás.
- 2. A mátrix alapján keletkező várakozásokhoz elkészített várakozási gráf segítségével az ütemező kezeli a holtpontot.
- 3. A mátrix alapján készíti el az ütemező a megelőzési gráfot egy zárkérés-sorozathoz:
- a megelőzési gráf csúcsai a tranzakciók és akkor van él T_i -ből T_j -be, ha van olyan A adategység, amelyre az ütemezés során Z_k zárat kért és kapott T_i , ezt elengedte, majd
- ezután A-ra legközelebb T_j kért és kapott olyan Z_l zárat, hogy a mátrixban a Z_k sor Z_l oszlopában Nem áll.

Vagyis olyankor lesz él, ha a két zár nem kompatibilis egymással, nem mindegy a két művelet sorrendje.

Kompatibilitási mátrixok használata

- A sorbarendezhetőséget a megelőzési gráf segítségével lehet eldönteni.
- Tétel. Egy csak zárkéréseket és zárelengedéseket tartalmazó jogszerű ütemezés sorbarendezhető akkor és csak akkor, ha a kompatibilitási mátrix alapján felrajzolt megelőzési gráf nem tartalmaz irányított kört.

Bizonyítás:

Ha van irányított kör, akkor ekvivalens soros ütemezésben is ugyanebben a sorrendben következnének a körben szereplő tranzakciók, ami ellentmondás.

A másik irány indukcióval. A topológikus sorrendben első tranzakció lépéseit előre mozgathatjuk, a hatás nem változik, és a maradék tranzakciók indukció miatt ekvivalensek egy soros ütemezéssel. Q.E.D.

A zárakra vonatkozó megelőzési gráf körmentességi feltétel erőssége

Tekintsük az

$$l_1(A); r_1(A); u_1(A); l_2(A); r_2(A); u_2(A); l_1(A); w_1(A); u_1(A); l_2(B); r_2(B); u_2(B)$$

ütemezést.

Ha megnézzük az írás/olvasás műveleteket $(r_1(A); r_2(A); w_1(A); r_2(B))$, akkor látszik, hogy az ütemezés hatása azonos a T_2T_1 soros ütemezés hatásával, vagyis ez egy sorbarendezhető ütemezés zárak nélkül.

De ha felrajzoljuk a zárakra vonatkozó megelőzési gráfot (és ilyenkor persze nem nézzük, hogy milyen írások/olvasások vannak, hanem a legrosszabb esetre készülünk), akkor

lesz a gráf, és mivel ez irányított kört tartalmaz, akkor ezt elvetnénk, mert nem lesz sorbarendezhető az az ütemezés, amiben már csak a zárak vannak benne.

A sorbarendezhetőség biztosítása tetszőleges zármodellben

Az ütemező egyik lehetősége a sorbarendezhetőség elérésére, hogy folyamatosan figyeli a megelőzési gráfot és ha irányított kör keletkezne, akkor ABORT-ot rendel el.

Másik lehetőség a protokollal való megelőzés. Tetszőleges zármodellben értelmes a 2PL és igaz az alábbi tétel:

Tétel. Ha valamilyen zármodellben egy jogszerű ütemezésben minden tranzakció követi a 2PL-t, akkor az ütemezéshez tartozó megelőzési gráf nem tartalmaz irányított kört, azaz az ütemezés sorbarendezhető.

Bizonyítás: Az előzőekhez hasonlóan.

Megjegyzés: Minél gazdagabb a zármodell, minél több az IGEN a kompatibilitási mátrixban, annál valószínűbb, hogy a megelőzési gráfban nincs irányított kör, minden külön protokoll nélkül. Ez azt jelenti, ilyenkor egyre jobb lesz az ABORT-os módszer (azaz ritkán kell visszagörgetni egy tranzakciót).

Zárak felminősítése

- L2 erősebb L1-nél, ha a kompatibilitási mátrixban L2 sorában /oszlopában minden olyan pozícióban "NEM" áll, amelyben L1 sorában /oszlopában "NEM" áll.
- Például az SX zárolási séma esetén X erősebb S-nél (X minden zármódnál erősebb, hiszen X sorában és oszlopában is minden pozíción "NEM" szerepel).

	S	X
S	IGEN	NEM
X	NEM	NEM

 Azt mondjuk, hogy a T tranzakció felminősíti (upgrade) az L1 zárját az L1-nél erősebb L2 zárra az A adatbáziselemen, ha L2 zárat kér (és kap) A-ra, amelyen már birtokol egy L1 zárat (azaz még nem oldotta fel L1-et). Például: sl_i(A)....Xl_i(A)

Zárak felminősítése

```
T_1: sl_1(A); r_1(A); sl_1(B); r_1(B); xl_1(B); w_1(B); u_1(A); u_1(B);
T_2: sl_2(A); r_2(A); sl_2(B); r_2(B); u_2(A); u_2(B);
                                                    sl_1(A); r_1(A);
sl_{1}(A); r_{1}(A);
                                                                            sl_2(A); r_2(A);
                       sl_2(A); r_2(A);
                                                                            sl<sub>2</sub>(B); r<sub>2</sub>(B);
                       sl_{2}(B); r_{2}(B);
                                                    sl_1(B); r_1(B);
xl<sub>1</sub> (B) ; elutasítva
                                                    x1_1 (B); elutasítva
                       u_{2}(A) ; u_{2}(B) ;
                                                                            u_{2}(A) ; u_{2}(B) ;
xl_1(B); r_1(B);
\mathbf{w}_1 (B);
                                                    xl_1(B); w_1(B);
```

Felminősítés nélkül

 $u_{1}(A); u_{1}(B);$

Felminősítéssel

 $u_{1}(A); u_{1}(B);$

A \mathbf{T}_1 tranzakció \mathbf{T}_2 -vel konkurensen tudja végrehajtani az írás előtti, esetleg hosszadalmas számításait, amely nem lenne lehetséges, ha \mathbf{T}_1 kezdetben kizárólagosan zárolta volna B-t.

Új típusú holtpontok felminősítés esetén

```
\mathbf{T}_1 \mathbf{T}_2 \mathbf{Sl}_1 (A) ; \mathbf{Sl}_2 (A) ; \mathbf{xl}_1 (A) ; elutasítva \mathbf{xl}_2 (A) ; elutasítva
```

Egyik tranzakció végrehajtása sem folytatódhat:

- vagy mindkettőnek örökösen kell várakoznia,
- vagy addig kell várakozniuk, amíg a rendszer fel nem fedezi, hogy holtpont alakult ki, abortálja valamelyik tranzakciót, és a másiknak engedélyezi A-ra a kizárólagos zárat.
- Megoldás: módosítási zárak

Módosítási zárak

- Az ul_i (X) módosítási zár a T_i tranzakciónak csak X olvasására ad jogot, X írására nem. Később azonban csak a módosítási zárat lehet felminősíteni írásira, az olvasási zárat nem (azt csak módosításira).
- A módosítási zár tehát nem csak a holtpontproblémát oldja meg, hanem a kiéheztetés problémáját is.

	S	X	\mathbf{U}	
S	igen	nem	igen	NEM SZIMMETRIKUS!
X	nem	nem	nem	
U	nem	nem	nem	

Az u módosítási zár úgy néz ki, mintha osztott zár lenne, amikor kérjük, és úgy néz ki, mintha kizárólagos zár lenne, amikor már megvan.

Módosítási zárak

```
T_1: ul_1(A); r_1(A); xl_1(A); w_1(A); u_1(A); u_1(A); u_2(A); u_2(A); u_2(A); u_2(A); u_2(A); u_2(A);
```

```
\mathbf{T}_{1} \mathbf{T}_{2} \mathbf{ul}_{1}(\mathbf{A}); \mathbf{r}_{1}(\mathbf{A}); \mathbf{ul}_{2}(\mathbf{A}); elutasítva \mathbf{xl}_{1}(\mathbf{A}); \mathbf{w}_{1}(\mathbf{A}); \mathbf{u}_{1}(\mathbf{A}); \mathbf{ul}_{2}(\mathbf{A}); \mathbf{r}_{2}(\mathbf{A}); \mathbf{ul}_{2}(\mathbf{A}); \mathbf{vl}_{2}(\mathbf{A}); \mathbf{vl}_{2}(\mathbf{A}); \mathbf{vl}_{2}(\mathbf{A});
```

Nincs holtpont!

Növelési zárak

• Az INC (A,c) művelet:

```
READ (A,t); t := t+c; WRITE (A,t); műveletek atomi végrehajtása, ahol c egy konstans.
```

- Tetszőleges sorrendben kiszámíthatók.
- A növelés nem cserélhető fel sem az olvasással, sem az írással.
 - Ha azelőtt vagy azután olvassuk be A-t, hogy valaki növelte, különböző értékeket kapunk,
 - és ha azelőtt vagy azután növeljük A-t, hogy más tranzakció új értéket írt be A-ba, akkor is különböző értékei lesznek A-nak az adatbázisban.
- Az inc_i (X) művelet:

 a T_i tranzakció megnöveli az X adatbáziselemet valamely konstanssal.
 (Annak, hogy pontosan mennyi ez a konstans, nincs jelentősége.)
- A műveletnek megfelelő növelési zárat (increment lock) il_i (X) szel jelöljük.

Növelési zárak

	S	X	I
S	igen	nem	nem
X	nem	nem	nem
I	nem	nem	igen

- a) Egy konzisztens tranzakció csak akkor végezheti el x-en a növelési műveletet, ha egyidejűleg növelési zárat tart fenn rajta. A növelési zár viszont nem teszi lehetővé sem az olvasási, sem az írási műveleteket. il, (X) ... inc, (X)
- b) Az $inc_i(X)$ művelet konfliktusban áll $r_j(X)$ -szel és $w_j(X)$ -szel is $j \neq i$ -re, de nem áll konfliktusban $inc_j(X)$ -szel.
- c) Egy jogszerű ütemezésben bármennyi tranzakció bármikor fenntarthat x-en növelési zárat. Ha viszont egy tranzakció növelési zárat tart fenn x-en, akkor egyidejűleg semelyik más tranzakció sem tarthat fenn sem osztott, sem kizárólagos zárat x-en.

Növelési zárak

```
T_1: sl_1(A); r_1(A); il_1(B); inc_1(B); u_1(A); u_1(B);
T_2: sl_2(A); r_2(A); il_2(B); inc_2(B); u_2(A); u_2(B);
       sl_1(A); r_1(A);
                              sl_2(A); r_2(A);
                              il, (B); inc, (B);
       il, (B); inc, (B);
                              u_{2}(A) ; u_{2}(B) ;
       u_1(A) ; u_1(B) ;
```

Az ütemezőnek egyik kérést sem kell késleltetnie!

```
Zárak nélkül: S: r_1(A); r_2(A); inc<sub>2</sub>(B); inc<sub>1</sub>(B);
```

Az utolsó művelet nincs konfliktusban az előzőekkel, így előre hozható a második helyre, így a T₁,T₂ soros ütemezést kapjuk:

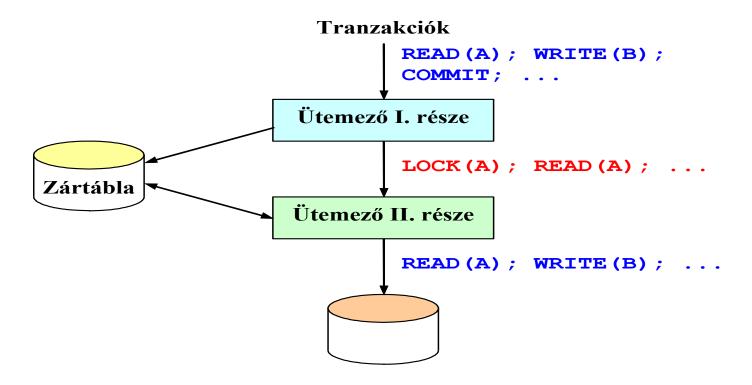
```
S1: r_1(A); inc_1(B); r_2(A); inc_2(B);
```


A zárolási ütemező felépítése

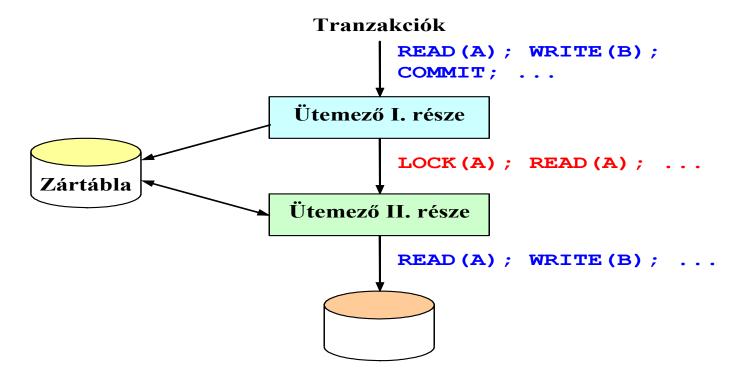
- Maguk a tranzakciók nem kérnek zárakat, vagy figyelmen kívül hagyjuk, hogy ezt teszik. Az ütemező szúrja be a zárolási műveleteket az adatokhoz hozzáférő olvasási, írási, illetve egyéb műveletek sorába.
- 2. Nem a tranzakciók, hanem az ütemező oldja fel a zárakat, mégpedig akkor, amikor a tranzakciókezelő a tranzakció véglegesítésére vagy abortálására készül.

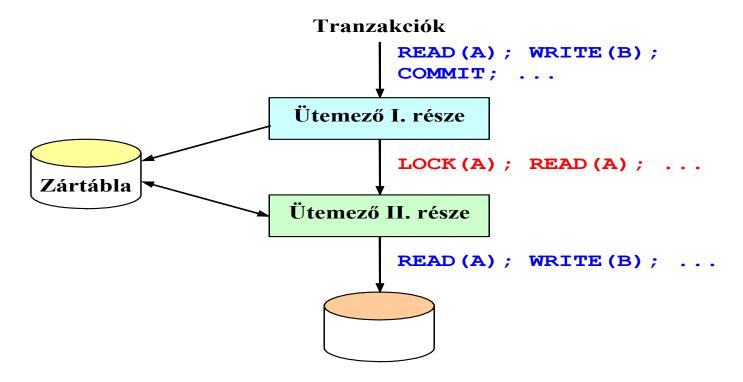
1. Az I. rész fogadja a tranzakciók által generált kérések sorát, és minden adatbázishozzáférési művelet elé beszúrja a megfelelő zárolási műveletet. Az adatbázishozzáférési és zárolási műveleteket ezután átküldi a II. részhez (a COMMIT és ABORT műveleteket nem).

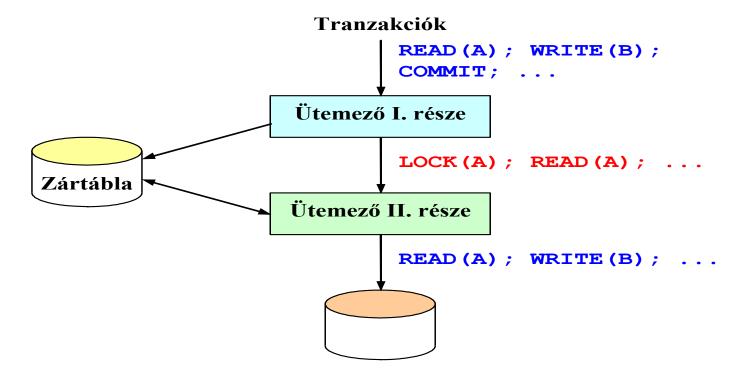
2. A II. rész fogadja az I. részen keresztül érkező zárolási és adatbázis-hozzáférési műveletek sorozatát. Eldönti, hogy a T tranzakció késleltetett-e (mivel zárolásra vár). Ha igen, akkor magát a műveletet késlelteti, azaz hozzáadja azoknak a műveleteknek a listájához, amelyeket a T tranzakciónak még végre kell hajtania. Ha T nem késleltetett, vagyis az összes előzőleg kért zár már engedélyezve van, akkor megnézi, hogy milyen műveletet kell végrehajtania.

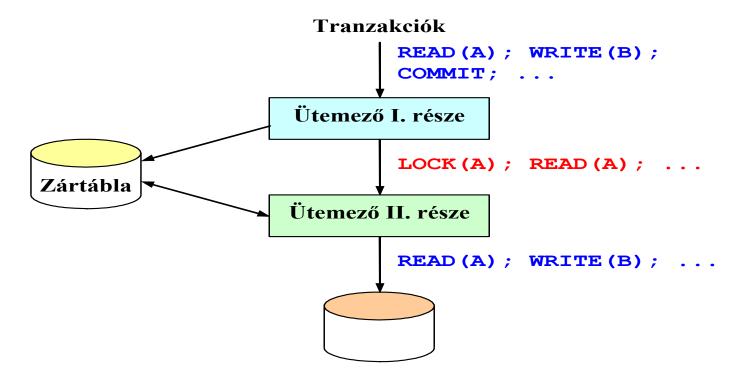
- a) Ha a művelet adatbázis-hozzáférés, akkor továbbítja az adatbázishoz, és végrehajtja.
- b) Ha zárolási művelet érkezik, akkor megvizsgálja a zártáblát, hogy a zár engedélyezhető-e. Ha igen, akkor úgy módosítja a zártáblát, hogy az az éppen engedélyezett zárat is tartalmazza. Ha nem, akkor egy olyan bejegyzést készít a zártáblában, amely jelzi a zárolási kérést. Az ütemező II. része ezután késlelteti a T tranzakció további műveleteit mindaddig, amíg nem tudja engedélyezni a zárat.

3. Amikor a T tranzakciót véglegesítjük vagy abortáljuk, akkor a tranzakciókezelő COMMIT, illetve ABORT műveletek küldésével értesíti az I. részt, hogy oldja fel az összes T által fenntartott zárat. Ha bármelyik tranzakció várakozik ezen zárfeloldások valamelyikére, akkor az I. rész értesíti a II. részt.

4. Amikor a II. rész értesül, hogy egy X adatbáziselemen felszabadult egy zár, akkor eldönti, hogy melyik az a tranzakció, vagy melyek azok a tranzakciók, amelyek megkapják a zárat X-re. A tranzakciók, amelyek megkapták a zárat, a késleltetett műveleteik közül annyit végrehajtanak, amennyit csak végre tudnak hajtani mindaddig, amíg vagy befejeződnek, vagy egy másik olyan zárolási kéréshez érkeznek el, amely nem engedélyezhető.

 Ha csak egymódú zárak vannak, akkor az ütemező I. részének a feladata egyszerű. Ha bármilyen műveletet lát az A adatbáziselemen, és még nem szúrt be zárolási kérést A-ra az adott tranzakcióhoz, akkor beszúrja a kérést. Amikor véglegesítjük vagy abortáljuk a tranzakciót, az I. rész törölheti ezt a tranzakciót, miután feloldotta a zárakat, így az I. részhez igényelt memória nem nő korlátlanul.

 Amikor többmódú zárak vannak, az ütemezőnek szüksége lehet arra (például felminősítésnél), hogy azonnal értesüljön, milyen későbbi műveletek fognak előfordulni ugyanazon az adatbáziselemen.

T₁: r₁(A); r₁(B); w₁(B); T₂: r₂(A); r₂(B);

Az ütemező I. része a következő műveletsorozatot adja ki:

```
sl<sub>1</sub>(A); r<sub>1</sub>(A);
sl<sub>2</sub>(A); r<sub>2</sub>(A); sl<sub>2</sub>(B); r<sub>2</sub>(B);
ul<sub>1</sub>(B); r<sub>1</sub>(B)
xl<sub>1</sub>(B); w<sub>1</sub>(B)
```

Felminősítés módosítási zárral:

 \mathbf{T}_{2}

```
sl_1(A); r_1(A); sl_2(A); r_2(A); sl_2(B); r_2(B); sl_2(B); r_2(B); sl_2(B); sl
```

 \mathbf{T}_1

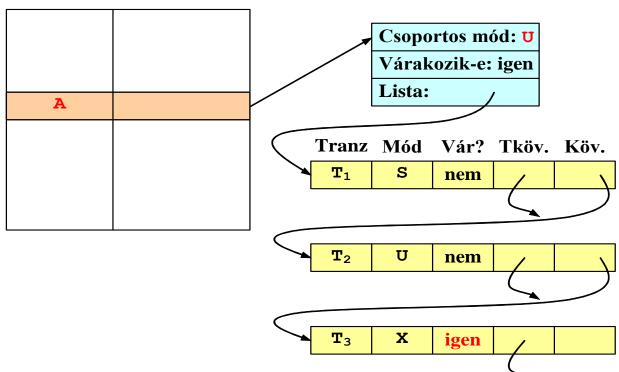
A II. rész viszont nem teljesítheti az $x1_1(B)$ -t, várakoztatja T_1 -et.

Végül T_2 végrehajtja a véglegesítést, és az I. rész feloldja a zárakat A-n és B-n. Ugyanekkor felfedezi, hogy T_1 várakozik B zárolására. Értesíti a II. részt, amely az $\mathbf{xl_1}(\mathbf{B})$ zárolást most már végrehajthatónak találja. Beviszi ezt a zárat a zártáblába, és folytatja T_1 tárolt műveleteinek a végrehajtását mindaddig, ameddig tudja. Esetünkben T_1 befejeződik.

A zártábla

Adatbáziselem Zárolási információk

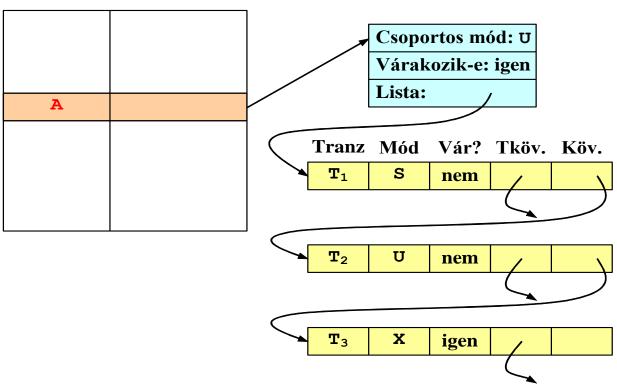

Csoportos mód az adatelemre kiadott legerősebb zár:

- a) S azt jelenti, hogy csak osztott zárak vannak;
- b) U azt jelenti, hogy egy módosítási zár van, és lehet még egy vagy több osztott zár is;
- c) X azt jelenti, hogy csak egy kizárólagos zár van, és semmilyen más zár nincs.

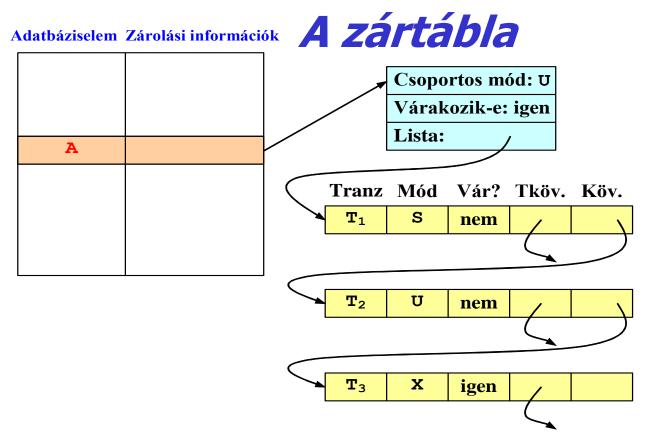
A zártábla

Adatbáziselem Zárolási információk

A *várakozási bit* (waiting bit) azt adja meg, hogy van-e legalább egy tranzakció, amely az A zárolására várakozik.

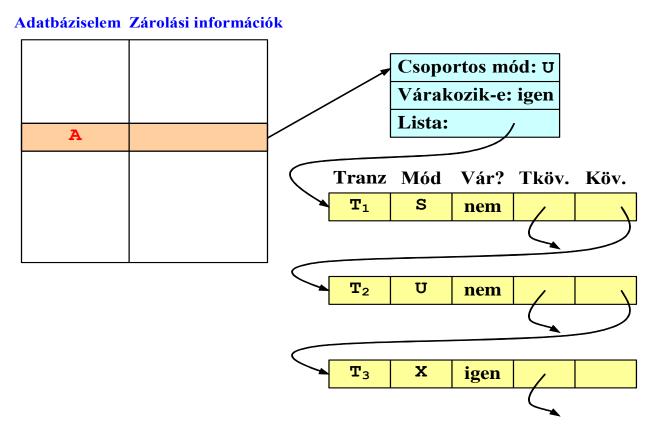

Az összes olyan tranzakciót leíró lista, amelyek vagy jelenleg zárolják A-t, vagy A zárolására várakoznak.

- a) a zárolást fenntartó vagy a zárolásra váró tranzakció neve;
- b) ennek a zárnak a <mark>módja</mark>;
- c) a tranzakció fenntartja-e a zárat, vagy várakozik-e a zárra;
- d) az adott tranzakció következő bejegyzése Tköv.

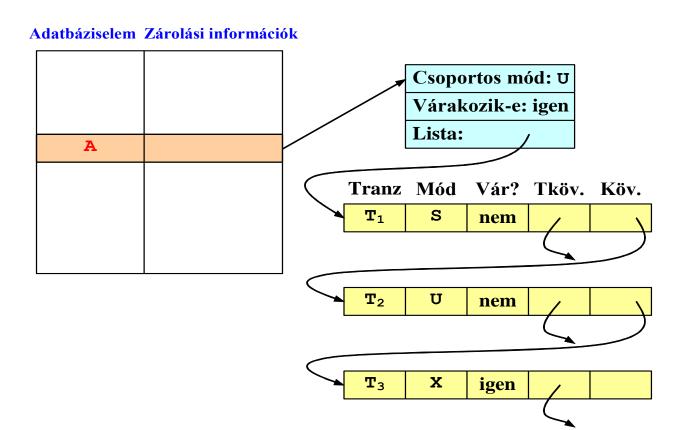

A zárolási kérések kezelése

Ha a T tranzakció zárat kér A-ra. Ha nincs A-ra bejegyzés a zártáblában, akkor biztos, hogy zárak sincsenek A-n, így létrehozhatjuk a bejegyzést, és engedélyezhetjük a kérést. Ha a zártáblában létezik bejegyzés A-ra, akkor megkeressük a csoportos módot, és ez alapján várakoztatunk, beírjuk a várakozási listába, vagy megengedjük a zárat (például ha T₂ X-et kér A-ra.)

A zárfeloldások kezelése

Ha T tranzakció feloldja az A-n lévő zárakat. Ekkor T bejegyzését A-ra a listában töröljük, és ha kell a csoportos módot is megváltoztatjuk. Ha maradnak várakozó tranzakciók, akkor engedélyeznünk kell egy vagy több zárat a kért zárak listájáról.

A zárfeloldások kezelése

Több különböző megközelítés lehetséges, mindegyiknek megvan a saját előnye:

- 1. Első beérkezett első kiszolgálása (first-come-first-served): Azt a zárolási kérést engedélyezzük, amelyik a legrégebb óta várakozik. Ez a stratégia azt biztosítja, hogy ne legyen kiéheztetés, vagyis a tranzakció ne várjon örökké egy zárra.
- 2. Elsőbbségadás az osztott záraknak (priority to shared locks): Először az összes várakozó osztott zárat engedélyezzük. Ezután egy módosítási zárolást engedélyezünk, ha várakozik ilyen. A kizárólagos zárolást csak akkor engedélyezzük, ha semmilyen más igény nem várakozik. Ez a stratégia csak akkor engedi a kiéheztetést, ha a tranzakció U vagy X zárolásra vár.
- 3. Elsőbbségadás a felminősítésnek (priority to upgrading): Ha van olyan U zárral rendelkező tranzakció, amely X zárrá való felminősítésre vár, akkor ezt engedélyezzük előbb. Máskülönben a fent említett stratégiák valamelyikét követjük.

Adatbáziselemekből álló hierarchiák kezelése

Kétféle fastruktúrával fogunk foglalkozni:

- 1. Az első fajta fastruktúra, amelyet figyelembe veszünk, a zárolható elemek (zárolási egységek) hierarchiája. Megvizsgáljuk, hogyan engedélyezünk zárolást mind a nagy elemekre, mint például a relációkra, mind a kisebb elemekre, mint például a reláció néhány sorát tartalmazó blokkokra vagy egyedi sorokra.
- 2. A másik lényeges hierarchiafajtát képezik a konkurenciavezérlési rendszerekben azok az adatok, amelyek önmagukban faszervezésűek. Ilyenek például a B-fa-indexek. A B-fák csomópontjait adatbáziselemeknek tekinthetjük, így viszont az eddig tanult zárolási sémákat szegényesen használhatjuk, emiatt egy új megközelítésre van szükségünk.

Többszörös szemcsézettségű zárak

Milyen objektumokat zároljunk?

A tábla

B tábla

=

A sor

B sor

C sor

-

A lemezblokk

B lemezblokk

:

7

Adatbázis

Adatbázis

Adatbázis

Többszörös szemcsézettségű zárak

Az alapkérdés, hogy kicsi vagy nagy objektumokat zároljunk?

- Ha nagy objektumokat (például dokumentumokat, táblákat) zárolunk, akkor
 - kevesebb zárra lesz szükség, de
 - csökken a konkurens működés lehetősége.
- Ha kicsi objektumokat, például számlákat, sorokat vagy mezőket) zárolunk, akkor
 - több zárra lesz szükség, de
 - nő a konkurens működés lehetősége.

Megoldás: Kicsi ÉS nagy objektumokat is zárolhassunk!

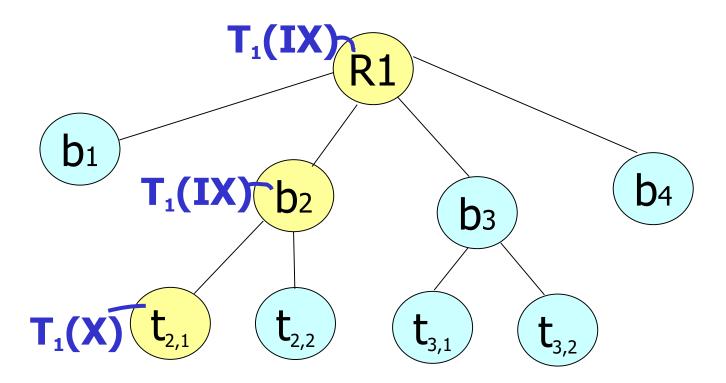
Relációk

Az adatbáziselemek több (például:három) szintjét különböztetjük meg:

- a relációk a legnagyobb zárolható elemek;
- blokkból vagy lapból épül fel, amelyekben a soraik
- **Blokkok** \mathbf{B}_2 \mathbf{B}_3 B_1 2. minden reláció egy vagy több t_1 Sorok vannak;
- 3. minden blokk egy vagy több sort tartalmaz.
 - A figyelmeztető protokoll zárjai (warning protocol):
 - 1. a közönséges zárak: S és X (osztott és kizárólagos),
 - figyelmeztető zárak: IS, IX (I=intention)
 - Például IS azt jelenti, hogy szándékunkban áll osztott zárat kapni egy részelemen.

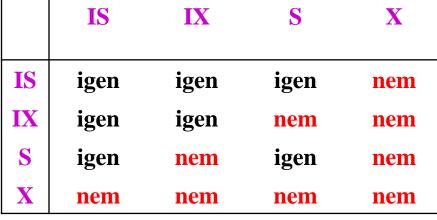
- A kért zárnak megfelelő figyelmeztető zárakat kérünk az útvonal mentén a gyökérből kiindulva az adatelemig.
- Addig nem megyünk lejjebb, amíg a figyelmeztető zárat meg nem kapjuk.
- Így a konfliktusos helyzetek alsóbb szintekre kerülnek a fában.

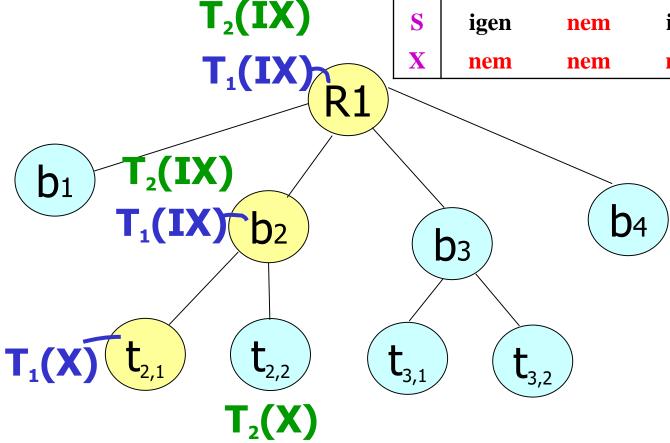

Megkaphatja-e T₂ az X zárat a t_{2,2} sorra?

Kompatibilitási mátrix:

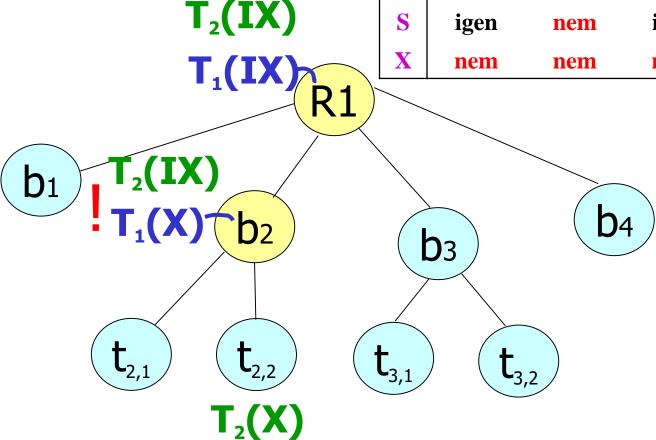

Megkaphatja-e T₂ az X zárat a t_{2,2} sorra? IGEN

Kompatibilitási mátrix:

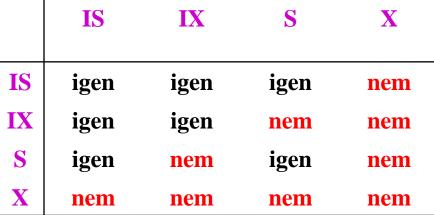
S IS IX X IS igen igen igen nem IX igen igen nem nem S igen igen nem nem X nem nem nem nem

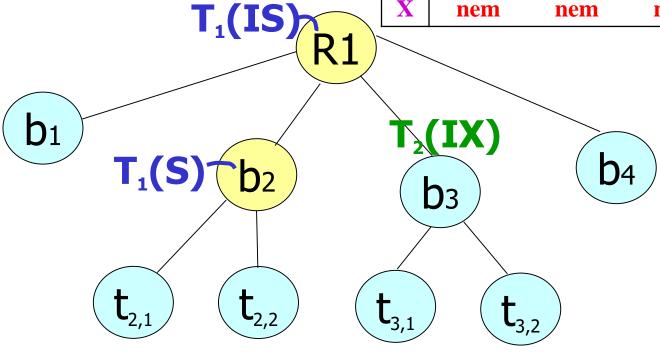

Megkaphatja-e T₂ az X zárat a t_{2,2} sorra? NEM

Kompatibilitási mátrix:

 $T_2(IX)$

T₂(X)
• Megkaphatja-e T₂ az X zárat a t_{3,1} sorra? IGEN

SOR: Ha ilyen zár van már kiadva

	IS	IX	S	X
IS	igen	igen	igen	nem
IX	igen	igen	nem	nem
S	igen	nem	igen	nem
X	nem	nem	nem	nem

Oszlop: Megkaphatjuk-e ezt a típusú zárat?

- Ha IS zárat kérünk egy N csomópontban, az N egy leszármazottját szándékozzuk olvasni. Ez csak abban az esetben okozhat problémát, ha egy másik tranzakció már jogosulttá vált arra, hogy az N által reprezentált teljes adatbáziselemet felülírja (X). Ha más tranzakció azt tervezi, hogy N-nek csak egy részelemét írja (ezért az N csomóponton egy IX zárat helyezett el), akkor lehetőségünk van arra, hogy engedélyezzük az IS zárat N-en, és a konfliktust alsóbb szinten oldhatjuk meg, ha az írási és olvasási szándék valóban egy közös elemre vonatkozik.
- Ha az N csomópont egy részelemét szándékozzuk írni (IX), akkor meg kell akadályoznunk az N által képviselt teljes elem olvasását vagy írását (S vagy X). Azonban más tranzakció, amely egy részelemet olvas vagy ír, a potenciális konfliktusokat az adott szinten kezeli le, így az IX nincs konfliktusban egy másik IX-szel vagy IS-sel N-en.

SOR: Ha ilyen zár van már kiadva

	IS	IX	S	X
IS	igen	igen	igen	nem
IX	igen	igen	nem	nem
S	igen	nem	igen	nem
X	nem	nem	nem	nem

Oszlop: Megkaphatjuk-e ezt a típusú zárat?

- Az N csomópontnak megfeleltetett elem olvasása (S) nincs konfliktusban sem egy másik olvasási zárral N-en, sem egy olvasási zárral N egy részelemén, amelyet N-en egy IS reprezentál. Azonban egy X vagy egy IX azt jelenti, hogy más tranzakció írni fogja legalább egy részét az N által reprezentált elemnek. Ezért nem tudjuk engedélyezni N teljes olvasását.
- Nem tudjuk megengedni az N csomópont írását sem (X), ha más tranzakciónak már joga van arra, hogy olvassa vagy írja N-et (S,X), vagy arra, hogy megszerezze ezt a jogot N egy részelemére (IS,IX).

Összefoglalás

- Kompatibilitási mátrix alapján definiált zártípusok, sorbarendezhetőség feltétele
- Felminősítés, módosítási zár
- Inkrementális (növekményes) zár
- Zárolási ütemező felépítése, 2PL és konzisztencia tranzakciók generálása, jogszerű ütemezés biztosítása, zártábla szerkezete
- Tartalmazási viszonyban álló adatelemek zárolása, figyelmeztető (szándék) zárak kompatibilitási mátrixa

